

saa siger jeg til ærede Medlemmer: Husk dog paa, at for hele den Ordning, som I har skabt her, uden at Vælgerne har godkendt den forinden, mens de ved det første Valg, der derefter fandt Sted, gav os Flertal imod jer, for hele denne Ordning kunde I ikke skaffe mere end to under Halvdelen af det danske Folketing. Dette er, som jeg siger, ingen tilsyneladende, men en uomtvistelig og tillige, forstaar jeg, en overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard højst ubehagelig Sandhed.

Fraenkel: Den højtærede Forsvarsminister mente at kunne tilbagevise min Hævdelse af, at denne Nedskæring med 7½ Mill. Kr. af Forsvarsbevillingerne paa Budgettet var en Sabotering, en Udhuling af Loven af 1922. Den højtærede Forsvarsminister pegede i denne Forbindelse paa sit Afrustningsforslag og sagde, at der var der dog bekendt Kulør, der havde man dog talt aabent nok. Men den højtærede Minister ved jo akkurat lige saa godt som jeg, at det Forslag bliver aldrig nogen Sinde vedtaget, ja, den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, at selv om det kom ud til en Folkeafstemning i sin nøgne Form, som det foreligger her, saa vilde det falde. Det vil ikke blive til Lov, og netop da Hr. Ministeren ved det, kommer den store Nedskæring frem, der i øvrigt passer i høj Grad med, hvad Finansministeren ønsker, saa kommer den frem, fordi den gør Nytte paa to Maader dels ved at nedsette Udgifterne, og dels netop ved at udhule den Lov, som man ikke er i Stand til at vælte.

Kragh: Den højtærede Forsvarsminister har her for et Øjeblik siden beklaget sig over den Muligheds Tilstedeværelse, at Venstre i Landstinget vil indtage samme Standpunkt til de her stillede Ændringsforslag som Venstre i Folketinget, og han har i denne Forbindelse beklaget sig over, at Venstre vil misbruge den Uopløselighedsbestemmelse overfor Landstinget, som Venstre har Ansvaret for. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det Ansvar deler vi med Ministeren, det Ansvar deler vi med det Socialdemokrati, som har stemt for den Forfatning, paa Grundlag af hvilken Landstinget arbejder. I Overensstemmelse med denne Forfatning er det, at Landstinget vil tage Stilling til denne Sag; den højtærede Minister kan ganske roligt regne med Sikkerhed der, hvor han for et Øjeblik siden talte om en Mulighed, og derfor er det, at der er saa stor Anledning for den højtærede Minister og for det ærede Medlem

Hr. Rode til at bevæge sig sagte paa deres Flertalsfødder, thi de er overordentlig svage.

I Anledning af, at den højtærede Forsvarsminister har paakaldt Udtalelser angaaende Udenrigsministerens Stilling i et Udvalgsmøde forleden, vil jeg gerne sige, at jeg, der var til Stede, ikke kunde undgaa at bemærke, at lige saa medlidenhedsvækkende, som den højtærede Udenrigsminister var i al sin Hjælpeløshed her i dette høje Ting ved første Behandling af Afrustningsforslaget, lige saa ukædelig var den højtærede Udenrigsministers Optræden i sin forlørne Overlegenhed forleden overfor Udvalget.

Formanden: Jeg anmoder om, at man ikke yderligere drøfter, hvad der er foregaaet i Udvalgsmøder.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Rode tortsætter med at oplyse, at 73 er mindre end Halvdelen af 149. Denne tilsyneladende Sandhed . . . (Munterhed) . . . ja, dette, at en Ting er „tilsyneladende“ sand, behøver aldeles ikke at betyde, at den ogsaa er rigtig. Sagen er den, at der lægges noget helt andet i denne citerede, tilsyneladende Sandhed; thi som jeg allerede har sagt, og som ingen vil kunne benægte, der vil sige Sandheden — den nøgne Sandhed, ikke den paaklædte —, vedtoges Forsvarsordningen af 1922 ikke af et Mindretal, thi bagved dette saakaldte Mindretal stod der 6, som vilde have mere. Det, der er Sandheden i denne Sag, er, at for Forsvarsordningen af 1922 var der i Kraft af de Repræsentanter, der gav deres Mening til Kende her, et stort Flertal i Folketinget, som ønskede mindst det, der blev vedtaget.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg har kun et Par enkelte Bemærkninger at gøre til de Udtalelser, der nu er faldet. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at Venstre fandt det udemokratisk at „købe“ Folk til at være Soldater. Vi har i Dag den Ordning, at naar vi skal have Politibetjente, betaler vi dem for det Arbejde, de skal udføre; jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen vil se noget udemokratisk i dette, og det, som vi tilstræber fra vor Side med den Ordning, vi foreslaar, er noget ganske tilsvarende; jeg kan derfor ikke se det mindste udemokratiske i det Forslag, vi stiller.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at han var vis paa — ja, ikke alene han var vis paa, men han vilde paadutte mig, at jeg vidste, at vort Forslag ikke kunde